



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

XIV. Qua ratione voluntatem nostram bene placito Dei conformare
debeamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

CAPVT XIV.

*QVA RATIONE VOLVNTATEM
nostram beneplacito Dei conforma-
re debeamus.*

ET si remedia haectenus proposita ad
pacificandam & consolandam ani-
mam, & tribulationis molestiam alleui-
andam vtilia valde & quodammodo ne-
cessaria sint, nihilominus tamen condu-
xerit ex toto corde Deum precari, vt per-
fectam nobis tribuat nostrae cum
voluntate sua conformitatem, vt in mi-
serijs & aduersitatibus quantumcunque
grauibus, optimè contenti & hilares
nō aliud velimus, quā quod ipse vult,
ita vt voluntas desideriumque no-
strum omninō conforme sit sanctissi-
mo beneplacito DEI, quod regula
est bonarum omnium voluntatum.
Neque enim voluntates nostrae bonae
appellandae, nisi quatenus conformes
sunt diuinæ, nec dicendae malae, nisi qua-
tenus declinant & recedunt ab ea.
Quare non immeritō tantō quaelibet
reputatur melior, quantō accuratius
ad illius perpēdiculum & amussim com-
posita & conformata est; tantō vicissim
quaelibet imperfectior, quantō minus cū

E. 4 per-

perfectissima hac regula & mensura conuenit. Nam sicut corpus illud æstimatur lucidissimum, quodigni proximum: sic quoque voluntas illa censetur perfectissima, quæ volūtati diuinæ est subiectissima. Vnde Glossa super illa Davidis. *Rectos decet collaudatio*: Is, inquit, habet cor rectum, qui vult quod Deus vult. Et iterum: Is cor habet transuersum, qui non vult quod Deus vult, sanctus Augustinus ait: Illi sunt recticordes, qui sequuntur in hac vita voluntatem DEI. Voluntas Dei est aliquandò vt sanus sis, aliquandò vt ægrotes. Si quando sanus es, dulcis est voluntas Dei, & quando ægrotas, amara est voluntas Dei, non recto corde es. Quare? Quia non vis voluntatem tuam dirigere ad voluntatem Dei, sed Dei vis, curuare ad tuam. Illa recta est, sed tu es curuus. Voluntas tua corrigenda est ad illam: non illa curuanda est à te, & rectum habebis cor. &c.

Lib de ami.

Cicero amicitiam veram in vnus velle & nolle consistere dicit: velle nimirum id quod vult, & non velle id quod non vultis quem amamus. Nulla re melius homo suum erga Deum amorem declarat, quàm conformitate & subiectione voluntatis propriæ, & volendo quod

Psal. 32.

Psal. 100.

In Psal. 35.

quod Deus vult, & nolendo quod non vult. Atque in hoc supremus & perfectissimus dilectionis gradus constituitur, in hoc virtutis consistit perfectio, hoc homines commutat in Angelos, & in mortali corpore constitutos ciues efficit patriæ caelestis. Omnes quotquot orationi & mortificationi vacantes ad Christianæ vitæ perfectionem aspirant, per omnia voluntatem suam cum beneplacito Dei conformare contendant, in hunc scopum omnes conatus suos dirigant, sit illud finis bonorum operum & exercitiorum, sit summa & fructus laborum & ærumnarum. Tantum se quisque in virtutis semita profecisse existimet, quantum in suiipsius laborauerit resignatione, tantò etiam maiorem conscientiae suæ sentiet tranquillitatem, quanto perfectius voluntatem propriam abnegauerit, seque suaque omnia Deo commiserit.

Dauidem Regem hominem secundum cor suum Deus appellat, ob perfectissimam suiipsius resignationem: adeò enim plenè, adeoque perfectè voluntatem suam eidem subiecerat, vt paratus esset ad omnia tam aduersa quàm prospera patientissimè toleranda, non secus atque cera mollis in manibus opificis ad

E s reci-

Esal. 57.

2. Regum
cap. 15.

Act. 9.

Act. 21.

recipiendam quamcunque ei impresserit
formam. quam obrem iteratò inquit: *Pa-
ratum cor meum Deus, paratum cor meum.*
Hanc etiam animi sui promptitudinē i-
pso facto egregiè demonstrauit, quando
fugiens à facie filij sui Absalon, præcepit
Sacerdotibus, vt reportarent arcam fed-
deris in Ierusalem, dicens ad eos: *Si inue-
nero gratiam in oculis Domini, reducet me,
& ostendet mihi eam, & tabernaculum su-
um. Si autem dixerit mihi, Non places: pre-
sto sum, faciat quod bonum est coram
se.*

Sanctus item Apostolus & vas electi-
onis Paulus, à Deo in terram coniectus,
& fulgore nimio excæcatus, primò o-
mnium in schola ista cælesti propriam
abnegare voluntatem edoctus, exclama-
uit: *Domine quid me vis facere?* Idem A-
postolus Ierosolymam profecturus, A-
gabo prophetanti & prædicenti sibi
quod à Iudæis in Ierusalem alligandus
& in manus gentium tradendus esset,
intrepido animo respondit: *Quid facitis
flentes & affligentes cor meum? Ego enim
non solum alligari, sed & mori in Ierusa-
lem paratus sum propter nomen Domini Ie-
su.* Et cum reliqui discipuli suadere ei nõ
possent, ne ascenderet, quicuerunt dicen-
tes: *Domini voluntas fiat.*

Sed

Sed quid aliena quærimus exempla,
 cum ipse Dominus ac Redemptor no-
 ster in omnibus operibus & actioni-
 bus suis, semetipsum nobis viuum præ-
 buerit exemplum, vt doctrinam eius se-
 quentes, conformemus nos Patri suo
 cœlesti, & voluntatem illius adimplea-
 mus. Sic enim ait: *Descendi de cœlo, non* Ioan. 6.
vt facerem voluntatem meam, sed volunta-
tem eius qui misit me. Et alibi: *Qui me mi-* Ioan. 8.
sit, mecum est, & non reliquit me solum:
quia ego quæ placita sunt ei facio semper. Et
 iterum: *Meus cibus est vt faciam voluntatem*
eius qui misit me, vt perficiam opus eius.
 Deinde cum iam iam ex hoc mundo Ioan. 4.
 transiturus ad Patrem, ob pœnas, tor-
 menta, & mortem horribilem, quæ ho-
 mo pro homine subiturus erat, tristare-
 tur, rogauit, vt ab iisdem liberaretur di-
 cens: *Pater mi, si possibile est, transeat à me* Matth. 26.
calix iste. Veruntamen non sicut ego volo,
sed sicut tu.

Quo profectò haud aliud Dominus
 iudicare voluit, quàm naturaliter quæ-
 dem omnes fugere & auersari arum-
 nas, cruciatus, & mortem, attamen ap-
 petitum istum naturalem, æquitatis
 ratione reformandum, & fragilitatem
 nostram virtute Spiritus sancti robo-
 randam, illudq; magis amplectendū esse:

E. 6. quod

quod carni aduersatur, vt vel sic in omnibus nos conformemus beneplacito Dei.

Matth. 6.

Idem planè discipulos suos & per eodẽ nos omnes docuit, quando modũ illis orandi præscripsit, dicens: *Fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra.* In quibus verbis totius nostræ salutis summa continetur, quæ in hoc constituitur, vt nimirum natura nostra peruersa reformetur, & nos ab inordinatis & bestialibus appetitibus per legem Dei abstracti, perfectè ipsius obtemperemus mandatis. facientes ea quæ præcipit, & abstinentes ab ijs à quibus nos prohibet: potissimum autem, vt sua quisque sorte contentus sit, siue diues fuerit, an pauper, prælatus an subditus, sanus an infirmus, aut in quocunq; vitæ statu fuerit à Deo cõstitutus. Atq; hæc omnia fieri oportet eadẽ resignatione, eadẽ prõptitudine & animi alacritate qua oēs sancti & spiritus immaculati in cælis faciunt, qui diuino cõspectui semper affantes, eiusq; beatissima præsentia fruẽtes, volũt hoc q; Deus vult, nec in minimo sanctissima ipsius mandata transgrediuntur. Procurandum ergò nobis est vt voluntatẽ habeamus talẽ, qualẽ nos habere Deus desiderat. Nã, sicut ait S. Anselmus, non est voluntas quæ iusta sit, nisi

Lib. de libero arbitrio.

nisi illa quæ vult id quod Deus vult vt velit. Vnde sequitur, hominem non obligatū ad velle omne id, quod Deus vult, sed ad velle omne id quod Deus vult vt velit. Filius, inquit S. Augustinus, obligatus est desiderare vt Pater viuat, & Deus vult vt ita velit, & licet ob alium respectum idem Deus velit, vt Pater moriatur. Cuius rei causa hæc est, videlicet, quod voluntas Dei regula non sit voluntatis hominis, qui creatura dicitur libera & prædita ratione, nisi quatenus ei Deus proponit hoc quod vult vt faciat, vel omittat. Simili quoque modo nec subditus obligatus est suam cum superioris sui conformare voluntatem, nisi fortasse eandem subdito declarauerit. Igitur quando cunque beneplacitum suum nobis manifestat Deus, simpliciter absque vlla tergiversatione eidem obedire debemus, volentes id quod vult vt velimus, & nolentes quod non vult vt velimus, quia in hoc, vt supradiximus, tota nostra salus, tota que consistit perfectio, per hoc anima Deo tanquam vltimo suo fini vnitur atque coniungitur, vt semetipsam abnegando diuinam perficiat voluntatem.

S. Catharina Senensis, in Dialogo quodam de absoluta Christiana perfectione

E 7/ inter:

no DE TRIBVLATIONE

inter cætera testatur; Christum Domi-
num dilectissimum sponsum suum se do-
cuisse, vt angustum habitaculum sibi cõ-
strueret, (diuinam voluntatem intellige-
bat) seque ibi contineret, & perpetuò ha-
bitaret, nec vnquam vel oculum, vel pe-
dem, vel manū inde efferret, sed iugiter
insideret illud, quemadmodum apes al-
uearium, vel potius margaritæ aliquam
corallam. Nam & si hoc habitaculum
initio videretur angustum, postmodum
tamen satis appareret spatiosum, nimi-
rum in quo manendo, ambularet in mā-
sionibus æternis, & breui tempore ea cõ-
sequeretur, quæ sine eo impossibile foret
vel longissimo tempore adipisci.

Hæc nostræ salutis & perfectionis
summa, in charitate potissimum posita
est, ex qua veluti ex radice totalis exur-
git & succrescit subiectio & renuntiatio
volūtatis propriæ in beneplacitum

Dei, thesaurum scilicet bono-
rum & meritorum inæ-
stimabilem.

(113)

CA-